

اخبار فرهنگی

«پیمان نامه» مدیرکل دفتر موسیقی با اهالی موسیقی

اولویت‌های حوزه مدیریتی اش گفت. به گزارش روابط عمومی دفتر موسیقی وزارت ارشاد، در «پیمان نامه» بابک رضایی آمده‌است:

باشما پیمان می‌بندم:

-در اصلاح و به‌روزرسانی ساختار واور و بهای معمول و حذف ناکارآمدی‌ها،تبعیضات موجودورول‌های غیر منطبق بر روح هنر و موسیقی در حد توان و مقدورات بکوشم.

-تصمیمات و سیاست‌گذاری‌های حوزه خود را با بهره گیری از بر ایندنظرات جامعه‌وموسیقی و کارشناسان دلسوز این حوزه‌از گونه‌ها،مکاتب،سلاطین هنری،رده‌های سنی متنوع ومختلف و مرتبط‌اتخاذنمایم وبیشتر منعکس کنندهنظرات جامعه‌وموسیقی به حاکمیت و تاثیر گذاری آن هادر تصمیمات مربوط بهتپا بشما تاصرفا عامل اعمال نظرات یکسویه‌با لا.

-در تصمیمات خود منافع هیچ فرد، جناح یا سلیقه‌ای خاص را در مناسبات قدرت و ثروت بر مصالح عمومی موسیقی ارجح ندانم و جز شاخصه‌های هنری بر تپ، در به حداقل رساندن حضور و تاثیر موادی چون جنسیت،قومیت،دیدگاه‌های اعتقادی،سیاسی و سلیقه‌ای تلاش کنم.

-شنا و پاسخگوئی نظرات و بیش از آن انتقادات هر چند به ظاهر تلخ،اما از شمن دشمن باشم.

-بسترهای فعالیت سالم ومستقل موسیقایی راحتی لامکان مهیا سازم.

■ ■ ■

راهبانی «فقط برای من» به جشنواره بین‌المللی فر فیلم

فیلم کوتاه «فقط برای من» به نویسندگی و کارگردانی امیر حسین امینی یزدی و تهیه‌کنندگی امیر اسکندری، در ادامه حضور جهانی خود به بخش

مسابقه بین الملل سیزدهمین دوره جشنواره فر فیلم کوزوو راه یافت. به گزارش مشاور رسانه‌ای پروژه، جشنواره بین‌المللی فیلم کوزوو FERFILM در سال ۲۰۱۳ توسط گروهی از هنرمندان شهر فریز و فراتر از آن با رویکرد خلق یک ابتکار برسای ترویج فرهنگ‌ها و ارزش‌های جهانی از طریق فیلم به عنوان یک مدیوم چندبعدی و جذاب شکل گرفت. این جشنواره از تاریخ ۶ تا ۲۵ می ۱۳۹۲ تا ۱۶ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۴) در شهر فریز کوزوو، بر گزار خواهد شد.

■ ■ ■

نمایش «دونده» در لیسون پرتغال

فیلم «دونده» ساخته امیر نادری در جشنواره CINESFERA برای نخستین بار روز ۱۲ اردیبهشت در پرتغال برای علاقه‌مندان فیلم‌های فاخر برپروی برده نفرهای سینمای این کشور به نمایش در می‌آید. به گزارش اداره کل روابط عمومی و امور بین‌الملل کانون، «دونده» از تولیدات کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان در سال ۱۳۶۳ است که از بازی مجیدنورموند در آن به عنوان یکی از بهترین بازی‌های کودکان در تاریخ سینمایمادی شود. CINESFERA در ۱۲ تا ۱۴ اردیبهشت ۱۴۰۴ (۴ تا ۶ می ۲۰۲۵) در شهر لیسون بر تغال بر گزار خواهد شد.

■ ■ ■

هفته فیلم مستند ایران و چین برگزار می‌شود

به منظور افزایش تعاملات فرهنگی و افزایش آگاهی کشورها نسبت به فرهنگ، تمدن و آداب و رسوم یکدیگر، دو کشور ایران و چین هفته فیلم

مستند را از پنج ششبه ۱۱ اردیبهشت تا دوشنبه ۱۵ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۴ بر گزار می‌کنند. به گزارش روابط عمومی و رسانه‌های نوین معاونت سیما،شبکه مستندسیما و شبکه GRT استان گواندوئنگ با بر گزاری این هفته فیلم، سطح آگاهی و شناخت مردمان خود از مو فرهنگ و تمدن باستانی را ارتقا می‌بخشند.

■ ■ ■

وجود بیش از ۶۰۰ تپه هزارساله در استان سمنان

معاون میراث فرهنگی استان سمنان، اعلام کرد: بیش از ۶۰۰ تپه باستانی در استان سمنان شناسایی شده است که هیچ‌کدام از آن‌ها دارای برنامه کاوش باستان شناختی نیستند. چون نه تنها امکان حفاظت از آن‌ها پس از کاوش وجود ندارد که بر اساس برنامه وزارت میراث فرهنگی، کاوش‌های باستان شناختی باید زمانی انجام شوند که سوالات ابتدای درباره یک محوطه وجود داشته باشد و چون این سوالات درباره تپه شاهجوق و دیگر تپه‌ها وجود ندارد و بر نامه حفاظت پس از کاوش نیز ندارند، کاوش‌های باستان شناختی در آن‌ها ممکن نیست. سروش هاشمی، در گفتگو با ایلا، با تاکید بر اینکه محوطه‌های کاوش شده در دهه‌های ۴۰ و ۵۰ در ایران به دلیل ناشناختن برنامه حفاظتی به امان خدار هانده و آسیب دیده‌اند،افزود: شاید در دهه‌های آینده با فناوری‌های پیشرفته‌تر و روش‌های کاوش مدرن تر نسل آینده امکان کاوش باستان شناختی در محوطه‌های باستانی را داشته باشد. اما چون الان امکان حفاظت از تپه‌ها و محوطه‌های باستانی وجود ندارد به همین دلیل کاوش‌های باستان شناختی بر تپه‌های باستانی سمنان نیز انجام نمی‌شود. چون حفاظت مهمتر از کاوش است. او با اشاره به وجود یک تپه باستانی دیگر در ۳۰ کیلومتری تپه شاهجوق سمنان اعلام کرد: وسعت این تپه ۵ برابری بیش از تپه شاهجوق و از آن کهن تر است که گمانه‌زنی و شناسایی شده ولی تعیین حریم نشده‌است.

محمد تقی زاده

در چند سال اخیر، شاید مساله فیلم‌های کمدی مهم‌ترین یا جزو مهم‌ترین موضوعاتی باشد که ساعت‌ها درباره آن میز گرد و مناظره بر گزار و مقالات و یادداشت‌های مختلفی درباره آن منتشر شده‌است اما همچنان دغدغه فروش، کیفیت و تاثیر گذاری فیلم‌های کمدی از پرسش پرانگیزترین مسائل مبتلابه سینمای ایران و سینماگران محسوب می‌شود. از یک سوبالمخاطباتی مواجه هستیم که به‌استنادفروش چند صد میلیاری فیلم‌ها، خود را کمدی‌بین و نشنه این گونه فیلم‌های نشان می‌دهند و از طرفی دیگر با آثاری مواجهیم که کیفیت چندانی ندارند و علاوه‌بر افول ذائقه مخاطبان، به نوعی ضد فرهنگ هم محسوب می‌شوند و کار کردی ضد خانواده، ضد فرهنگ و حتی ضد سینما پیدامی کنند گویی فروش این گونه فیلم‌ها و موفقیتی که در گیشه‌بدمست می‌آورند تنها دلایل بقا و حمایت‌از آنها محسوب می‌شوند و متولیان سینمایی سینما داران و حتی توده مردم هم نگرانی جدی برای کار کردهای جنسیت‌زده و غیر فرهنگی این گونه فیلم‌ها از خود نشان نمی‌دهند.

در ادامه به طور دقیق تر و موردی تر ویژگی‌های فیلم‌های کمدی سال اخیر و انگیزه‌ها و دلایل رغبت مردم مورد واکاوی قرار گرفته‌است. در جدول زیر ۱۰ فیلم پر فروش ۱۴۰۳ استخراج و بر اساس فروش مرتب شده‌است: این جدول نشان می‌دهد که ۸۰ درصد تا پ تن پر فروش سال مربوط به کمدی‌ها، ۱۰ درصد انیمیشن و ۱۰ درصد به فیلم درام مربوط بوده‌است.

ردیف	نام فیلم	کارگردان	ژانر	فروش
۱	هفت‌داسی	بهرام افشاری	کمدی	۲۵۰,۹۴۶,۰۹۶,۵۰۰
۲	تگراس ۳	سیدمسعوداطیابی	کمدی	۲۴۹,۱۲۲,۱۴۳,۴۰۰
۳	زودبیز	رامید جوان	کمدی	۲۱۹,۱۰۰,۱۳۴,۰۰۰
۴	تسماح خونی	جواد عزتی	کمدی	۱۶۸,۲۸۰,۴۲۷,۲۵۰
۵	مست عشق	حسن فتحی درام	درام	۱۲۰,۲۹۸,۲۴۰,۷۵۰
۶	صبحانه با زرافه‌ها	سروش صحت	کمدی	۱۱۰,۶۶۸,۲۲۳,۵۰۰
۷	پول و پارتی	سعید سپهیلی	کمدی	۹۱,۱۸۸,۷۵۴,۵۰۰
۸	خجالت نکش ۲	رضامقصودی	کمدی	۸۶,۲۶۱,۹۴۴,۲۰۰
۹	سال گربه	مصطفی تقی‌زاده	کمدی	۶۴,۶۰۶,۵۹۰,۰۰۰
۱۰	بیعی قهرمان	حسین صغارزادگان	لیمیشن	۶۱,۱۳۰,۶۸۴,۰۰۰

اما چرا کمدی در ایران همچنان می‌فرشود و بر مخاطب است؟ به طور کلی سینمای کمدی یکی از ژانرهای محبوب در صنعت سینما به ویژه در ایران است، این ژانر با ارائه خنده و سرگرمی به مخاطبان، نقش اساسی در فرهنگ عامه و سرگرمی‌های اجتماعی ایفا می‌کند. از زمان تأسیس سینمای ایران، کمدی توانسته توجه بینندگان را جلب کند و نماد ای از انتقاد اجتماعی و فرهنگی تبدیل شود. سینمای کمدی در ایران قدمتی طولانی دارد. از فیلم‌های ساعت در دهه‌های اولیه سینما تا آثار مدرن امروز، کمدی همیشه یکی از محبوب‌ترین ژانر ها بوده‌است. یکی از اولین کمدی‌های معروف ایران، فیلم «سنگ‌های انبری» در دهه ۱۳۳۰ بود که نشان دهنده نبوغ کارگردان و بازیگران ایرانی در این ژانر بود. به نظر می‌آید که کیفیت‌ترین فیلم کمدی سینمای ایران به‌استناد و با چه خصیصه‌هایی شناخته می‌شود؟ معمولاً سه ویژگی متمایز را برای سینمای کمدی ایران در نظر گرفته می‌شود که عبارتند از:
طنز اجتماعی: بسیاری از فیلم‌های کمدی ایرانی به مسائل اجتماعی و سیاسی پرداخته و با طنزی تند، به نقد این مسائل می‌پردازند. شخصیت‌های ماندگار، شخصیت‌هایی مانند «قی» در سریال «پایتخت» و «ضحاک» در فیلم «گشت ارشاد» تبدیل به نمادهای فرهنگی شده‌اند. دیالوگ‌های خنده‌دار: دیالوگ‌ها و موقعیت‌های کنایه‌آمیز، به شدت در دنیای کمدی ایرانی رایج است. و این فرمول و سه گانه مضمون نقد اجتماعی، کاراکترهای سمبلیک و دیالوگ‌های طنزانه به الگویی رایج در آثار کمدی سال‌های اخیر سینمای ایران بدل شده‌اند که فیلمسازان گاهی نعل به نعل از آن پیروی می‌کنند.

گزارش نتاثر

درباره نمایش «جگر هندی» به نویسندگی و کارگردانی رحمت امینی

تتاثر بر مدار اعتدال و میانه‌روی

محمدحسین خدایی

می‌بایست برای بهبودی، جگر مرد جوانی از اهالی هندوستان را بارضایت والدینش به عنوان دار ووصف کند. نصیحه‌الملوک مستتر در گلستان سعدی در این مورد خاص مبتنی است بر عادل بودن پادشاه و عدم سوءاستفاده از موقعیت فردا رستی در قبال رعیت بی‌توانان بر این در روایت سعدی، پادشاه با بخشش مرد جوان و مواجهه شجاعانه با سرنوشت، بر این نکته تاکید می‌گذارد که صاحبان قدرت می‌بایست بیش از مردم عادی به عرف و قانون و مصلحت عمل کرده و آماده فدا شدن در راه ملت خویش باشند. رحمت امینی در مقام نویسنده و کارگردان پایان متفاوتی نسبت به حکایت سعدی در نظر گرفته‌از تماشاگران حاضر در سالن می‌خواهد با اعلاام نظرشان در رابطه با حقایقت پادشاه یا مرد جوان، این وضعیت دشوار اخلاقی را قضاوت کنند تا معلوم شود ادامه کار حکومت در چه شکلی باید پی گرفته شود. شوربختانه این حق انتخاب برای تماشاگران حاضر در سالن سنگلج چندان که باید به شکل واقعی اجرا نشده و نمایش بی آنکه به اسم برای گیری اش به درستی انجام شود ناگاهان به پایان رسیده و خبری از اعلام نتایج و برگزاری مراسم نمی‌شود. در طول اجرا یک بازیگر نقش کارگردان را بازی می‌کند و به تئواب و ضرورت تمدام بر صحنه حاضر شده و در روند حوادث مداخله می‌کند. او را می‌توان هنرمندی حساس به کیفیت که وقتی قصوری را مشاهده می‌کند بی‌درنگ

بر صحنه قدم گذاشته و دستوراتی مبنی بر تصحیح امور اجرایی صادر می‌کند تا بیش از این، ووال کلی امور از دست خارج نشود و اجرا همان باشد که به‌ان احتیاج است. رست جدی و مصمم جناب کارگردان از نقاط قابل قبول اجرا بوده که مدام حال و هوای معمول نمایش را دچار وقفه کرده و صخلتی بسامدر نیستی به اثر می‌بخشد. همچنان که خود پادشاه گاه و بی‌گاه از نقش خویش فاصله گرفته و پشت میکروفونی که در گوشه صحنه تعبیه شده‌ها ر گرفته و مباحثه‌هایی از نوشته‌های مربوط به حکمت حکومت‌داری را راقراست می‌کند و در پایان هر قسمت، لبخندزنان از این فاصله‌گیری از نقش پادشاه، ابراز رضایت می‌کنند و بار دیگر در جایگاه پادشاه به صحنه باز می‌گردند. به‌ه واقع

نگاهی انتقادی به کمدی‌های سخیف سال ۱۴۰۳؛

کاسبان کمدی و سینمای منفعل ایران

چرا سینمای کمدی ایران به سوی ابتذال رفت و تا این حد سخیف و ضعیف شد؟

شرایط سینما و تنزل کیفیت فیلم‌های کمدی موضوعی پیچیده و چندوجهی است که تحت تأثیر عوامل مختلفی قرار دارد. در ادامه به برخی از این عوامل اشاره می‌کنم:

۱. **تکرار فرمول‌ها:** بسیاری از فیلم‌های کمدی به فرمول‌های ثابت و تکراری متکی هستند. این امر می‌تواند باعث شود که مخاطب احساس کند که فیلم‌ها جدید و جذاب نیستند.

۲. **تأثیر رسانه‌های اجتماعی:** با گسترش رسانه‌های اجتماعی، نوع جدیدی از کمدی به وجود آمده‌است که ممکن است به جای فیلم‌های بلند، در قالب ویدیوهای کوتاه و میم‌ها ارائه شود. این تغییر ممکن است باعث کاهش توجه به فیلم‌های کمدی سنتی شود.

۳. **تغییر ذائقه مخاطب:** سلیقه و انتظارات مخاطبان نیز در حال تغییر است. ممکن است نسل جدید به دنبال محتوای متفاوت و نوآورانه باشد و فیلم‌های کمدی کلاسیک نتوانند این نیازها را برآورده کنند.

۴. **رقابت با ژانرهای دیگر:** سینما با رقابت شدید از سوی ژانرهای دیگر مانند اکشن، درام و علمی-تخیلی مواجه‌است که ممکن است باعث کاهش توجه به فیلم‌های کمدی شود.

۵. **محدودیت و سانسور:** برخی از موضوعات کمدی ممکن است در دنیای امروز حساسیت را باشند و سازندگان را در انتخاب مضامین و شوخی‌ها محدود کنند.

۶. **فیلمنامه ضعیف:** در برخی موارد، کمبود نویسندگان با استعداد و خلاق می‌تواند به تنزل کیفیت فیلم‌های کمدی منجر شود. نوشتن یک کمدی خوب نیاز به مهارت خاصی دارد که ممکن است در برخی از پروژه‌ها وجود نداشته باشد.

وضعیت سینمای کمدی در مقایسه با سینمای اجتماعی چگونه‌است؟

فیلم‌های کمدی در ایران به عنوان و پرتیرین اصلی صنعت سینما شناخته می‌شوند، اما این روند به تدریج به ابتذال و سطحی‌نگری منجر شده‌است. بسیاری از

مانع تعطیلی سینماها و روشن نگه داشتن چراغ آنهاست اما تداوم چنین شرایطی و تولیدفله‌ای فیلم‌های سینمایی انبوه که تنها به اتکال بازیگران و فضای کمیک ساخته میشد علاوه‌نزل کیفیت ترویج کننده بی‌فرهنگی و ابتذال شدد، روندی که گویی قابل کنترل به نظر می‌رسد و کاسبان کمدی در صدد ادامه این راه به نیت پر کردن بیشتر جیب‌های خود هستند.

در انتها بد نیست برخی نظرات شاذ و جریان ساز سینماگران و منتقدان را نیز درباره وضعیت سینمای کمدی این سال‌ها مرور کنیم. تاعلاوه‌بر تحلیل شخصی، نظرات جمعی سازندگان و سینما نویسان نیز برررسی شود:

سیدمسعوداطیابی نویسنده و کارگردان سینما و فیلم‌های پر فروش چون تگراس و انفرادی ۱۲۲ از ماه‌امسال در میزگردی عنوان کرد: «سینمای کمدی موثرترین ژانر در حلق کانون خانواده است و هیچ فیلم کمدی، حتی انواع سخیف آن موجب برهم خوردن کانون یک خانواده نشده‌است. اما در مقابل فیلم‌های اجتماعی که عموما مورد تمجید قرار می‌گیرند گاهی باعث ایجاد آسیب‌هایی برای کانون خانواده شده‌اند. در شبیه نقدها و اظهار نظرهای صورت گرفته نسبت به سینمای کمدی مطالبی عنوان می‌شود که نه تنها برای من فیلمساز آموزنده نیست، بلکه از جانب مردم نیز مورد توجه قرار نمی‌گیرد. به همین دلیل حمله به این ژانر ناشی از عدم مطالعه و آگاهی‌است و صورتی مغرضانه دارد. متأسفانه افرادی به‌عنوان منتقد در این زمینه فعالیت‌هایی را صورت می‌دهند که باعث ایجاد نگرانی‌هایی می‌شود. باید سینمای کمدی را جدی گرفت زیرا فعالیت در آن دشوارتر از سایر ژانرهاست. من قبول ندارم سینمای کمدی در ذائقه سازی مخاطب نقش دارد بلکه ما به عنوان فیلمساز این گونه‌از سینما، سوار بر ذائقه شیرین مخاطبان و به دنبال کشف آن هستیم. سینمای کمدی منتقدان بی‌شماری دارد که بنای ادعای آن‌ها تنها بر اظهار نظر و کلام نپاده شده‌است. تلاش مادر ۱۰ سال اخیر این بوده‌است که قدم به قدم به استاندارد نزدیک شویم و صحبت‌های همی را مطرح کنیم. به عقیده من سینمای کمدی در ۱۰ سال آینده همچنان در اس انتخاب‌های عموم جامعه قرار خواهد داشت و ژانر دیگری نمی‌تواند حرفان را شود».

محمدتقی فهیم منتقد سینما ابراز داشت: «آقای بهشتی زمانی که به فارابی آمد عقیده داشت که سینما دیگر نیاز به مخاطب تخمه شکن ندارد و نیازی نیست که مردم برای سرگرمی وارد سینما شوند و اصلی‌ترین نقطه تمرکز آن‌ها نیز حمله به سینمای کمدی بود زیرا سینمای اجتماعی بر آمده‌از تمنیات عبوس این اقرا به شمار می‌رفت و نتیجه این شد که در هیچ سالی جشنواره فیلم فجر به سینمای کمدی توجه نکرد. حتی آثار کمدی خاصی مانند «لیلی با من است» ساخته کمال تبریزی و «کوه‌های داریوش مهرجویی» و… که امروز به عنوان الگو مطرح هستند نیز بای توجهی روبهرو شدند. به اعتقاد من، ۲۰ درصد فیلم‌های سبد کاران باید کمدی باشند در صورتی که امروز اینگونه نیست. عده‌ای عقیده دارند که رشد سینمای کمدی باعث تنگ‌تر شدن جایگاه آن‌ها می‌شود و به این آنکه به دنبال یادگیری سینما باشد، به دشمنی با این جریان می‌پردازند. سینمای کمدی باید به صورت دائمی مورد نقد قرار بگیرد زیرا دارای مرز لغزش شدیدی است. بسیاری از فیلم‌های کمدی امروز دهه شصت را محور قصه خود قرار می‌دهند و با ارزش‌های جامعه آن زمان شوخی می‌کنند. برای مثال، پوشش لباس آن زمان را مورد نقد و شوخی قرار می‌دهند در صورتی که این مسئله هنوز به شمار می‌رفته‌است. جریان غالب سینمای کمدی دارای آسیب‌های ضد فرهنگی است زیرا سوار بر ذائقه مردم‌است. در صورتی که کار یک هنرمند این است که ذائقه عمومی عبور کرده و باعث تعالی و رشد آن شود».

سیاست ساخت فیلم‌های کمدی

در کنار چنین تحلیل‌هایی، گروهی نیز بر این باورند که ساخت فیلم‌های کمدی با این حجم و حمایت سیاسی بوده که دولت سیزدهم و در مقابله با تعطیلی سینماها در پیش گرفته شد. در اوایل دولت سیزدهم که اپدیمی کرونا باعث تعطیلی سینماها و رونق نمایش خانگی شد، سیاستگذاران سینمایی بر آن شدند که سینمای کمدی و فیلم‌های به اصطلاح عامه‌پسند را به عنوان الگویی برای سینما کشاندن مردم مطرح کنند. این سیاست اگرچه باعث افزایش رونق سینماها شد و به واقع

نتیجه‌گیری

محمد رضا شهپانی نوری دیگر بازیگران و اجراگران نمایش جگر هندی هستند که به‌نسبت خوششان، بازی‌های قابل قبولی ارائه کرده و نمایش را به حاشیه‌نمی‌برند.

در نهایت می‌توان از تماشای اجرای جگر هندی لذت برد و صد البته چندان شگفت‌زده نشد. این نکته مهمی است که همچنان کارگردانی چون رحمت امینی در استفاده از فرم‌های اجرایی، دست به عصا حرکت می‌کند و بیش و کم بر امر متعارف تکیه دارد. شوخی‌ها و ساختار شکنی‌های نمایش هایش بر مدار امر آشنا می‌چرخد و به قولی نه سر‌است و نه گرم چرا که هر ولرم بودن برآزنده‌تر، خصلتی است که می‌توان به اجراهای رحمت امینی داد و به هنگام تماشای کردن‌شان، به دشواری و مخاطره و نیفتاد. نمایش جگر هندی در کارنامه او، نمره متوسطی خواهد گرفت و تماشاگرانش را به اعتدال و میانه‌روی دعوت خواهد کرد. به‌شاید در آینده‌ای نامعلوم اجرایی از رحمت امینی بر صحنه آید که از مرزهای همیشگی عبور کرده و به سرحدات ممکن خویش رسیده‌باشد. بختمل در همان زمانی که معتدل بودن، قسمتی از باز تولید نظم محافظه کارانه موجود است و عبور از آن، ضرورتی گریزناپذیر. احتمال وقوع این پدیده ناظر، با خصوصیاتی که از رحمت امینی سراغ داریم می‌تواند همچون یک انقلاب سیاسی باشد و یک خدالتکین که هر صد سال یکبار رخ می‌دهد تا چشم‌ها، ذهن‌ها و بدن‌های مأموران از آن مملود شوند. نمایش عا دی‌امورا دچار شوک کند. اما کیست که نداند این هاتما‌آرا زرو است و از قدیم گفته‌اند از زرو ما جوانان عیب نیست و شاید در آینده‌ای چندان دور و نه چندان نزدیک، اجرایی رادیکال و بنیان‌افکن از رحمت امینی معتدل به تماشای بیننده‌م و همان‌طور که کیغوری می‌شویم از هوش برنیمیم.

اغلب بازیگران در خدمت سیاست اجرایی نمایش بوده و گرفتار خودنمایی نمی‌شوند. نوید جهان زاده به مانند اغلب آثار قبلی این کارگردان، در این نمایش هم حضور دارد و توانسته نقش پادشاه را به خوبی با مهارت بدنی و بیانی بر صحنه اجرا کند. همچنان که فرزاد بر همنی در مقام میوزیکس ویرا آوانگارد، اینجا به عنوان بازیگر حاضر شده و توانسته بازی به نسبت خوبی ارائه کند و در چند نقش متفاوت ظاهر شود و به لحاظ موسیقایی، بر غنای اجرا بیفزاید. محسن جلالی‌راد، دلارام ترکی، امین زارع، بهروز علیمشاهی، سمین ضیائیان، مهدی مهربارو